Мандрувала ніччю осінь рання
Й ранком подалась у білий світ,
А мені лишила на прощання
Перший ледве що помітний слід.

Придивляюсь — ось її ознаки,
Видно, що приходила сюди:
На березі паморозі накип
І в калюжці блискітки слюди.

Першого льодку прозору скалку
На долоню теплу покладу,
Бо люблю отак робити змалку,
А чому, не знаю до ладу…

Відчуваю — на моїй долоні
Топиться проосени льодок,
Хоч спинивсь на вранішнім осонні,
Душу огортає холодок.

Знаю: весен залишилось мало,
А ще менше щедрих плодом літ…
По подвір'ю осінь мандрувала
Й свій пророчий залишила слід.